

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/89/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014201153
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201153.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: U. D., nar. XY, bytom W., zastúpeného JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom, so sídlom Holubyho č. 51, Martin, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát so sídlom Kuzmányho č. 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-63/2014 zo dňa 14. augusta 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/180/2014-92 zo dňa 04. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 04. marca 2015, č. k. 21S/180/2014-92, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-63/2014 zo dňa 14. augusta 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Martin č. ORPZ-MT-ODI-140-031/2014 zo dňa 09. júna 2014 o odobratí vodičského oprávnenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 písm. e/ zákona o cestnej premávke a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu a konania, ktoré predchádzali vydaniu dotknutých správnych rozhodnutí, sú v súlade so zákonom. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v zmysle § 47 Správneho poriadku, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Vo výroku je potrebné vždy uviesť ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Prvostupňový správny orgán vo výroku uviedol, že vodičské oprávnenie skupiny „AM, B1, B“, ktorého držiteľom je účastník konania - U. D., nar. XY, bytom v L., sa podľa § 92 ods. 2 písm. e/ zákona o cestnej premávke odoberá jeho držiteľovi, nakoľko sa nepodrobil nariadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu

k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva. Krajský súd uviedol, že pokiaľ žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol § 92 ods. 2 písm. c/ zákona o cestnej premávke platného a účinného v čase vydania rozhodnutia, t.j. 31.12.2013, táto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov. K námietke žalobcu, že v čase rozhodovania odvolacieho orgánu dôvodné podozrenie už neexistovalo a poukázal na uznesenie Okresnej prokuratúry v Martine zo dňa 04.08.2014, sa krajský súd nevyjadroval z dôvodu, aby skutok žalobcu dopredu neprejudikoval, ale považoval za potrebné, vzhľadom na to, že to bola podstatná námietka žalobcu, súd odcitoval z uznesenia Okresnej prokuratúry Martin: „Na základe vyššie uvedených skutočností s poukazom na citované zákonné ustanovenia som preto zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie, ktorým poverený príslušník PZ vzniesol obvinenie U. D. ako nezákonné a zároveň som poverenému príslušníkovi PZ uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol, pričom o ďalšom postupe v konaní bude možné rozhodnúť až po vykonaní ďalších potrebných úkonov prípravného konania. Pre úplnosť však k veci dodávam, že uznesenie povereného príslušníka Okresného dopravného inšpektorátu v Martine č. ČVS:ORP-27/DI-MT-2014 zo dňa 21.03.2014 zostáva v časti týkajúcej sa začatia trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku zachované, nakoľko z doposiaľ zabezpečených dôkazov vyplýva podozrenie, že konaním konkrétnej osoby mohol byť spáchaný daný trestný čin, pričom toto podozrenie je v ďalšom konaní potrebné ďalším dokazovaním v súlade so zákonom preveriť. Za týmto účelom poverený príslušník PZ do konania urýchlene priberie príslušného znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku, na základe ktorého bude možné ustáliť, či U. D. v inkriminovanom čase viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd považoval žalobcove námietky za nedôvodné. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), keďže žalobca nebol úspešný v konaní a preto mu trovky konania nepriznal.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, pričom namietal nesprávne skutkové zistenia krajského súdu, nesprávne právne posúdenie danej veci, nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť vydania uvedených rozhodnutí. Žalobca namietal, že skutkový stav v čase vydania rozhodnutia o odobratí vodičského oprávnenia bol daný rozhodnutím zo dňa 03.02.2014, kde obvinenie jeho osoby OČTK zrušil pre nezákonnosť. Ďalej namietal aplikáciu citovaných právnych predpisov v súvislosti s jeho účinnosťou, keďže bol toho názoru, že v danom čase nebol účinný zákon tak, ako ho uviedol odvolací správny orgán. Žalobca namietal, že mu nebolo doručené rozhodnutie o zastavení konania vo vzťahu ku skutku zo dňa 16.10.2013 a že bolo oznámené iba jeho právnomu zástupcovi, že konanie bude zastavené. Taktiež namietal, že prvostupňový orgán nepreveril jeho tvrdenie ohľadom nezákonného odberu biologického materiálu, nevykonal skúšku DNA na odobratý materiál, nevypočul navrhnutých svedkov a nijako sa v rozhodnutí nevysporiadal s jeho tvrdeniami a vyjadreniami. Žalobca tiež namietal, že vo výroku rozhodnutia absentuje skutočnosť - termín odovzdania vodičského preukazu, napriek tomu, že v odôvodnení je uvedená lehota 7 dní od oznámenia rozhodnutia.

Podľa žalobcu správny orgán porušil zásadu stíhania len zo zákonných dôvodov, ako aj zásadu zamedzenia dvojitého postihu. Žalobca namietal, že všetky oznámenia o začatí správneho konania ohľadom podrobenia sa lekárskeho vyšetreniu mali byť vydané a vedené pod rovnakou spisovou značkou. Žalobca nesúhlasil s názorom krajského súdu, že rozhodnutia, ktoré sa týkajú zastaveného priestupkového konania a následne trestného konania neposudzoval z dôvodu, že tieto sa nevzťahujú na prejednávajúcu vec, ako aj z dôvodu, aby skutok nebol dopredu prejudikovaný. Taktiež podľa žalobcu súd neprihliadal na listinné dôkazy, čím nevykonal riadne dokazovanie. Žalobca uviedol, že rozhodnutie prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Namietal, že bol správnym orgánom jednoznačne upozornený, že vec bola postúpená ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona a že už sa nemusí podrobiť povinnosti uloženej rozhodnutím o podrobení sa zdravotnej spôsobilosti, a bolo povinnosťou odvolacieho orgánu na túto skutočnosť reagovať, avšak podľa žalobcu z rozhodnutia odvolacieho orgánu vyhodnotenie tejto skutočnosti nevyplýva, resp. úplne absentuje. Žalobca poukázal

na to, že krajský súd sa vôbec nezaoberal s jeho argumentáciou uvedenou v žalobe, keď odvolací orgán uviedol, že niektoré námietky treba pokladať za sťažnosť a potom tvrdil, že je potrebné túto sťažnosť podať v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. Podľa žalobcu krajský súd nedostatočne vysvetlil pojmy podozrenie a dôvodné podozrenie v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky alebo zo spáchania priestupku či trestného činu. Namietal aj to, že súd vôbec nevyhodnotil jeho argumentáciu k odmietnutiu podrobiť sa vyšetreniu. Žalobca nesúhlasil s názorom odvolacieho orgánu o tom, že rozhodnutie o odobrátí vodičského preukazu nesúvisí z hľadiska dôvodného podozrenia s trestným alebo priestupkovým konaním.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa vracia žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že rozhodnutia správnych orgánov sú v súlade so zákonom, vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav a na takto zistený skutkový stav boli potom správne aplikované ustanovenia zákona o cestnej premávke. Na základe uvedeného považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné a žiadal v plnom rozsahu potvrdiť rozsudok krajského súdu.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ustanovenie § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1/ preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ak je držiteľ vodičského oprávnenia ako vodič motorového vozidla dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie, orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania rozhodne o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria. Ak psychiater zistí závislosť od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva, je povinný postupovať podľa § 90 ods. 3. Ak psychiater nezistí závislosť od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva, orgán Policajného zboru rozhodne o povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu u posudzujúceho psychológa.

Podľa § 91 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, orgán Policajného zboru, ktorý rozhodol o preskúšaní odbornej spôsobilosti, o povinnosti zdravotnej spôsobilosti, o preskúmaní psychickej spôsobilosti, o povinnosti podrobiť sa doškološovaciemu kurzu alebo o povinnostiach podľa ods. 4, určí lehotu na ich vykonanie a lehotu na predloženie potvrdenia o splnení uložených povinností, ak držiteľovi vodičského oprávnenia nebol zadržaný vodičský preukaz podľa § 70 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 92 ods. 2 písm. e/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, vodičské oprávnenie sa odoberie tomu, kto sa nepodrobil nadriadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva alebo odbornému poradenstvu.

Z obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva

Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Martin č. p.: ORPZ-MT-ODI-52-153/2013 zo dňa 31. decembra 2013 bola žalobcovi uložená povinnosť podrobiť sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria, nakoľko ako držiteľ vodičského oprávnenia a ako vodič motorového vozidla je dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím inej návykovej látky. Podľa ustanovenia § 91 ods. 5 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke bola určená žalobcovi lehota na vykonanie preskúmania zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria a lehota na predloženie tohto rozhodnutia o splnení tejto povinnosti do troch mesiacov odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Potvrdenie o splnení tejto povinnosti je účastník povinný predložiť Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Martine. Okresný dopravný inšpektorát v Martine vychádzal zo skutočnosti, že žalobca dňa 16.10.2013 v čase okolo 23.45 hod. viedol motorové vozidlo zn. Fiat Punto 60SX, EČ: XY po ceste - ul. B. v obci L., kde bol predpísaným spôsobom oproti tržnici zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ. V rámci oprávnení policajta pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky bol vyzvaný vykonať dychovú skúšku certifikovaným el. meračom ALCOTEST 7410, ARMJ-0693 s negatívnym výsledkom. Následne bol vodič vyzvaný k toxikologickému vyšetreniu, ktoré bolo pozitívne na prítomnosť psychotropných - kanabinoïdných látok: delta-9-tetrahydrokanabinol v koncentrácii 6,6 ng/ml a kyseliny 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol v koncentrácii 132,9 ng/ml (THC-chemicky tetrahydrokanabinoly, všetky izoméry delta hor. index 6a(10a), delta hor. index 6a(7), delta hor. index 7, delta hor. index 8, delta hor. index 10, delta hor. index 9(11) a ich stereochemické varianty - zdroj: zákon č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach psychotropných látkach a prípravkoch).

Žalobca v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 písm. e/ zákona o cestnej premávke sa nepodrobil nariadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva, preto Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Okresný dopravný inšpektorát Martin rozhodnutím zo dňa 09. júna 2014, č. p.: ORPZ-MT-ODI-140-031/2014 odobral žalobcovi vodičské oprávnenie skupiny a podskupiny „AM, B1, B“: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Okresný dopravný inšpektorát Martin pod č. p.: ORPZ-MT-ODI-52-153/2013 zo dňa 31. decembra 2013 tak rozhodol podľa § 91 ods. 4 zákona o cestnej premávke o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva, nakoľko žalobca porušil pravidlá cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie. Žalobca sa v stanovenej lehote nepodrobil nariadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria.

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Okresný dopravný inšpektorát Martin dňa 29.04.2014 vydalo oznámenie o začatí správneho konania vo veci odobratia vodičského oprávnenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 písm. e/ zákona o cestnej premávke, kde žalobcu upovedomil o možnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Dňa 12.05.2014 bolo Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Martin doručené vyjadrenie žalobcu k predmetnej veci, kde žalobca navrhol oboznámenie sa s listinnými dôkazmi a to hlavne: ORP-9/1-VYS-MT-2014, ORPZ-MT-ODI-52-153/2013, ORP-P-497/DI-E-2013, ORP-27/DI-MT-2014, KRPZ-ZA-OPP1-P-172/2013 a ORP-1229/OV-MT-2013. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Okresný dopravný inšpektorát Martin sa listinnými dôkazmi nezaoberal a zastal názor, že konanie o odobratí vodičského oprávnenia je samostatným konaním, ktorý má právny základ v nesplnení povinnosti uloženej správnym orgánom žalobcovi. V závere prvostupňového rozhodnutia správny orgán uviedol, že upovedomil žalobcu o skutočnosti, že v zmysle ustanovenia § 98 ods. 1 písm. c/ zákona o cestnej premávke je držiteľ vodičského preukazu povinný odovzdať orgánu PZ neplatný vodičský preukaz a medzinárodný vodičský preukaz do siedmich dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ktorým sa mu odobralo vodičské oprávnenie.

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-63/2014 zo dňa 14.08.2014 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Odvolací súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že sa správne orgány, ako aj krajský súd, dostatočne zaoberali a následne vysporiadali so všetkými relevantnými skutočnosťami uvedenými v administratívnom aj súdnom spise a správne právne posúdili uvedený skutkový stav, a to že žalobca v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 písm. e/ zákona o cestnej premávke sa nepodrobil nadriadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria.

Odvolací súd k námietke žalobcu, že vo výroku rozhodnutia absentuje lehota na odovzdanie vodičského preukazu uvádza, že ustanovenie § 47 Správneho poriadku hovorí, že rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Vo výroku je potrebné vždy uviesť ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, pričom neurčuje, že má byť v ňom uvedená aj lehota (na odovzdanie vodičského preukazu).

Pokiaľ žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol § 92 ods. 2 písm. c/ zákona o cestnej premávke platného a účinného v čase vydania rozhodnutia, t.j. 31.12.2013, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov.

Správny orgán uložil žalobcovi povinnosť podrobiť sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria v lehote troch mesiacov od dňa doručenia rozhodnutia. Zároveň ho upovedomil, že ak v určenej lehote svoju povinnosť nepreukáže, tak mu bude odobraté vodičské oprávnenie a súčasne ho poučil o možnosti odvolať sa proti tomuto rozhodnutiu. Keďže žalobca si svoju povinnosť nesplnil a ani nepodal proti rozhodnutiu odvolanie, podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán postupoval správne podľa ustanovenia § 18 ods. 3 správneho poriadku, keď žalobcovi odňal vodičské oprávnenie podľa ustanovenia § 92 ods. 2 písm. e/ zákona o cestnej premávke. Úlohou správneho súdu je prejednať a rozhodnúť vec v občianskom súdnom konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej správne súdnictvo).

Odvolací súd uvádza, že konanie o odobratí vodičského oprávnenia je samostatným konaním, ktorý má právny základ v nesplnení povinnosti uloženej správnym orgánom žalobcovi a preto nebolo povinnosťou správneho orgánu zaoberať sa listinnými dôkazmi, ktoré žalobca v odvolaní uviedol.

K otázke právomoci správneho súdu na preskúmanie úkonov orgánov činných v trestnom konaní už Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal právne stanovisko vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Sžz/2/2009 zo dňa 26.11.2009, ktoré bolo preskúmané Ústavným súdom Slovenskej republiky v konaní č. III. ÚS 122/2010-16, ktorý sťažnosť žalobcov v uvedenej veci odmietol a právny názor najvyššieho súdu považoval za ústavne konformný.

Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 3Sžz/2/2009 zo dňa 26.11.2009 uviedol:

„Najvyšší súd dospel k záveru, že postavenie policajta ako orgánu činného v trestnom konaní je v pomere špeciality k jeho subsidiárnemu postaveniu ako orgánu verejnej správy. Orgánom činným v trestnom konaní je policajt (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ak vykonáva úkony podľa Trestného poriadku (§ 1 Tr. por.).

Ak koná príslušník policajného zboru v procesnom postavení orgánu činného v trestnom konaní, jeho procesný postup sa spravuje Trestným poriadkom, preto i vady v jeho procesnom postupe (vrátane excesov) možno preskúmať iba podľa Trestného poriadku a nie v správnom súdnictve v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Preskúmanie vád totiž spočíva v zistení, ako mal policajt konať pri zaistení osôb a vecí podľa Trestného poriadku na základe rozhodnutí a príkazov a ako v skutočnosti konal.“

Treba poznamenať, že aj vo veci sp. zn. 3Sžo/2/2013 (predchádzajúcej danému konaniu) najvyšší súd poukázal na judikát č. R 35/1997, podľa ktorého rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, teda i rozhodnutia prokurátora nepodliehajú preskúmvacej právomoci súdov podľa piatej časti Občianskeho

súdneho poriadku (Správne súdnictvo).

Podľa § 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok) Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

Na tomto mieste dáva najvyšší súd do pozornosti svoj rozsudok sp. zn. 5SŽi/1/2011 zo dňa 15.12.2011, v ktorom poskytol výklad pojmu „rozhodovacia činnosť orgánov činných v trestnom konaní“, v zmysle ktorého: „V užšom slova zmysle sa rozhodovacia činnosťou súdov alebo orgánov činných v trestnom konaní rozumie konanie a rozhodovanie súdu a orgánu činného v trestnom konaní v konkrétnej právnej veci, t.j. od začiatku konania (na základe návrhu alebo bez návrhu), cez jednotlivé procesné úkony, procesné čiastkové rozhodnutia, až po rozhodnutie vo veci samej. Pôjde najmä o procesné pravidlá vedenia konania, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie o veci samej“.

Orgánom činným v trestnom konaní je policajt (§ 10 ods. 1 Trestného poriadku), ak vykonáva úkony podľa Trestného poriadku (§ 1 Trestného poriadku).

Podľa § 7 ods. 2 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Ak koná príslušník policajného zboru v procesnom postavení orgánu činného v trestnom konaní, jeho procesný postup sa spravuje Trestným poriadkom, preto i vady v jeho procesnom postupe možno preskúmať iba podľa Trestného poriadku a nie v správnom súdnictve.

Žalobca v odvolaní podľa názoru odvolacieho súdu neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vyporiadal a ktorými by bol preukázal konkrétne porušenie alebo ohrozenie jeho subjektívnych práv, alebo preukázal, že správne orgány svojím postupom porušili základné zásady správneho konania a že by pri hodnotení nimi vykonaných dôkazov porušili ustanovenie § 34 ods. 5 správneho poriadku.

Ďalšie námietky, ktoré v odvolaní žalobca uplatnil, sú pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov irelevantné.

Súd prvého stupňa prihliadol podľa názoru odvolacieho súdu na všetky relevantné námietky žalobcu proti rozhodnutiam správnych orgánov a tieto aj dostatočne odôvodnil, pričom platí zásada, že súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia reagovať na všetky žalobcom nastolené námietky, ale iba na tie, ktoré skutočne majú význam na posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správnych orgánov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil. Prítom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu

trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.